

Les mots composés V-N (casse-noisettes) en français contemporain
(FF JU České Budějovice, 2017)

Cílem práce je popsat strukturu složených slov typu V-N a zhodnotit jejich výskyt v korpusu (frWac).

Práce je rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou. V teoretické části J. Kohoutová vymezuje klíčové pojmy svého výzkumu, zabývá se kritérii vymezení kompozit a uvádí jejich možnou klasifikaci. Dále se věnuje konkrétně kompozitům typu V-N, obšírně pojednává o jejich vymezení u autorů 19. století a následně představuje sémantickou klasifikaci těchto složenin.

Teoretická část je vypracována na základě odborné literatury. Použitá literatura je bezpochyby relevantní. Výklad sám je ovšem velmi chabé úrovně. Mnoho informací se opakuje (např. str. 34), řazení kapitol místy působí poněkud nekoherentním dojmem a není ani zcela jasné, proč diplomantka věnuje tolik prostoru debatě o morfologickém statutu verba, která probíhala mezi lingvisty ve druhé polovině 19. století. Při uvádění definičních vlastností kompozit J. Kohoutová často směšuje jejich obecně jazykové vlastnosti a formální požadavky pro identifikaci určitých sekvencí nutných pro automatickou analýzu jazyka. Stať je psaná dosti nevyrovnanou francouzštinou, střídají se místa, kde úroveň odborného stylu dosahuje standardních kvalit s místy, která jsou až na hraně srozumitelnosti. Níže uvádím dílčí připomínky k této stati:

- 1) str. 12 – označovat definice za „confuses“ je nevhodné
- 2) str. 21 – co je míněno větou „*Pour conclure, il faut noter que le phénomène de soudure phonologique n'est pratiquement pas observé dans les ouvrages linguistiques.*“?
- 3) str. 43 – může diplomantka uvést příklady, v nichž bude mít kompozitum VN „*sens compositionnel*“?

Vlastní výzkumná část je založena na sondě v korpus frWac. Na základě dobře promyšlených dotazů, získává diplomantka z korpusu vzorek kompozit, která dále analyzuje. Analýzy, které provádí, jsou jednak frekvenční, jednak kvalitativní. Sonda v korpusu bezesporu umožnila diplomantce získat zajímavý materiál, odhaluje i některá kompozita, která dosud nebyla zanesena ve slovnících a přináší relevantní kvantitativní údaje. Jako celek je ovšem i tato část dosti slabá, jednak kvůli velice špatné úrovni francouzštiny, v níž je text psán, ale i z důvodů určité nedotaženosti postupů. Celkově slabé vyznění této části práce je dáno i tím, že diplomantka si v úvodu nestanovuje explicitně hypotézu, kterou by chtěla výzkumem ověřit, její vzorek je tak především dokumentační a analýzy působí dojmem určité nahodilosti. Některé výhrady formuluji konkrétněji:

- 1) str. 76 – jaká francouzská slovesa mají ve 3. osobě sg. ind. prez. *-n*?
- 2) str. 82 – graf je v černobílé podobě nečitelný, vysvětlující text je špatně srozumitelný, závěry analýzy jsou tak dosti nejasné.
- 3) str. 99 – podle jakých kritérií člení kompozita do vendlerovských kategorií?
- 4) str. 100 – jaká byla kritéria pro řazení jmen do kategorií grafu 4?
- 5) str. 101 – jaký je rozdíl mezi instrument (oranžový) a inst(r)ument (zelený)?

Závěr:

I přes výše uvedené výhrady konstatuji však, že základní cíle a účel práce byly splněny, práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích dne 1. 6. 2017.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ondřej Pešek'.

doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.